

til paa deres Side at løbe fra tagne Standpunkter, fordi der er ændrede Forudsætninger, saa maa Arbejderne have den samme Ret; men jeg tror ikke, det ærede Medlem gerne vil være med til at knæsette dette.

Det, vi staar overfor i dette Øjeblik, er at værne et gennemført Kulturgode, som 8 Timers Arbejdsdagen absolut er. Den er gennemført i Industrien; men Arbejdsgiverne modsætter sig, at den fastslaas ved Lov, og der kan ikke være nogen anden logisk Grund dertil end den, at man vil benytte den første givne Lejlighed til atter at komme bort fra 8 Timers Dagen, ad overenskomstmæssig Vej naturligvis! Det vil altsaa sige, at det skal ske gennem en bitter Fagkamp; thi det er ganske klart, at Arbejderne ikke frivilligt giver Afkald paa den Ret, de har faaet. Skal den frages dem, kan det kun ske igennem en bitter, langvarig Kamp, som vil ryste vort Samfund i dets Fuger. Det vil kun ske igennem en saadan langvarig Kamp og under Forudsætning af, at Arbejdsgiverorganisationerne faar en saadan Magtstilling, at de er i Stand til at slutte Kampen med at gennemføre en forlænget Arbejdstid. Det er dette Billede, vi staar overfor, og Spørgsmaalet bliver, om ærede Medlemmer i den høje Rigsdag vil være med til at lade det hele gaa sin Gang uden Hensyn til de Kampe, der utvivlsomt vil følge, eller om man vil træde ind i Kredsen af internationale Forbindelser og sige: Dér slutter vi op; andre Lande vil gennemføre 8 Timers Dagen, vi gør det samme, vi tiltræder Konventionen og slutter op i Rækken af alle de andre civiliserede Nationer. Om man vil gøre dette eller man blindt vil lade Tingene gaa deres Gang, uagtet man maa kunne se, at Resultatet deraf naturnødvendigt maa blive bitre og oprivende Kampe i vort Samfund, det er dette, det drejer sig om.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Søren Qvist har Ordet for en kort Bemærkning.

Søren Qvist: Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Sundbo, at jeg tror, det er at tage temmeligt højtideligt paa dette Spørgsmaal, naar der nu siges, at man er med til at vække Hadet mellem Klasserne, fordi man ikke ønsker at gaa med til den lovbundne 8 Timers Arbejdsdag. Det er ganske rigtigt, hvad der blev nævnt før af det ærede Medlem Hr. Pürschel, at det ærede Medlem Hr. Trier har omtalt, at der paa Konferencen i Washington havde været Nervøsit

for at faa 8 Timers Arbejdsdagen vedtaget, fordi man ellers mente, denne Konference vilde være en Falliterklæring, og at det hele til sidst endte i et Kompromis; man syntes, man maatte enes om noget. Naar Forholdet er det, synes jeg, det er et temmelig stift Stykke, naar man forlanger, at vi uden videre skal blankt acceptere denne Konvention. Naar de Medlemmer, der deltog i Konferencen, ikke en Gang selv har været enige om det betimelige i at gennemføre den 8 Timers Arbejdsdag, kan man ikke forlange af de lovgivende Forsamlinger, at de uden videre skal gaa ind paa Lovfæstelse deraf.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard spurgte mig, hvilken Stilling jeg indtog til denne Sag. Jeg antager, jeg har udtalt mig saa klart og tydeligt i min Tale i Gaar og i mit Indlæg i Dag, at ærede Medlemmer ikke vil være i Tvivl om, hvorledes jeg staar; hvis jeg kunde have udtrykt mig tydeligere, skulde jeg gerne have gjort det netop af Hensyn til det ærede Medlem, men jeg kan ikke gøre det. Naar jeg derimod omtalte det ærede Medlem Hr. Dahlgaard og hans Parti, der snart stod paa den ene Side, snart paa den anden Side, var det ogsaa blandt andet med Hensyn til 8 Timers Arbejdsdagen. Det er ikke længere siden end i September Maaned, at et fremstaaende Medlem af det radikale Parti, det ærede Medlem Hr. Gamborg, ved et Møde i Roskilde udtalte, at det var en stor Fejl, at 8 Timers Arbejdsdagen var blevet indført paa dette Tidspunkt, og at Arbejderne i Virkeligheden slet ikke brød sig om den. Naar Forholdet er et saadant, at der er stærkt delte Meninger om 8 Timers Arbejdsdagen indenfor det radikale Parti, har det ærede Medlem Hr. Dahlgaard ikke nogen Ret til at opkaste sig til Dommer over Venstre med Hensyn til dets Stilling til denne Sag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Sundbo har Ordet for en kort Bemærkning.

Sundbo: Det forbyr mig, at det ærede Medlem Hr. Søren Qvist betegner det som et stift Stykke, at vi skulde vedtage en Lov, som er foreslaaet af Indenrigsministeren og gaar ud paa Tilslutning til noget, som er vedtaget paa en international Konference, hvortil den danske Stat har sendt Repræsentanter. Det forekommer mig, at det er et ganske mærkværdigt Standpunkt, navnlig for en Ordfører.

Til det ærede Medlem Hr. Pürschel, hvis Taleform er saa munter og ejendommelig, at man i Regelen føler sig hensat til Studenterforeningens Punchegilder, naar det